

Evanghelia lui Pavel (6)

Atacul lui satan asupra Evangheliei slavei lui Hristos

Roy A. Huebner

© SoundWords, Online începând de la: 10.09.2018, Actualizat: 10.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Unul din punctele de atac deosebit ale lui satan este, „să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu” (2 Corinteni 4.4). Vai, câtă perfidie arată satan cu acest atac! De ce atacă el tocmai acest punct? Dacă îi reușește acest atac, atunci întunecă strălucirea. Gloria lui Hristos este măsura glorificării lui Dumnezeu și întunecarea acestei străluciri a gloriei lui Hristos înseamnă că și cealaltă glorie este întunecată. Prin aceasta este întunecată corespunzător și dimensiunea harului lui Dumnezeu, așa cum ea este percepută în suflet, și totul slăbește așa de mult că se limitează numai la satisfacerea nevoilor omului, oricât de binecuvântată ar fi în sine această satisfacere a nevoilor. Dar Evanghelia este mult mai mult decât satisfacerea nevoilor omului, și este țelul vrăjmașului să împiedice strălucirea veștii bune despre gloria lui Hristos, pentru ca ea să nu strălucească pentru cei pierduți. Când predicăm aceste lucruri, atunci întâmpinăm pe vrăjmaș tocmai acolo unde lupta este cea mai grea. El știe foarte bine de ce el atacă în mod deosebit acest adevăr. Ști și tu?

Cineva a spus:

În toate timpurile a fost bine cunoscuta strategie a vrăjmașului – dacă nu poate împiedica propovăduirea adevărului divin -, să faciliteze o anumită parte a adevărului în detrimentul și spre neglijarea unei alte părți mult mai mari și mai importante a adevărului. Prin aceasta el poate limita atenția credincioșilor la lucruri de rangul doi – oricât de prețioase ar fi chiar și aceste lucruri în sine -, pentru ca adevăruri care au importanță mai mare și mai profundă să se piardă din vedere sau cel puțin să treacă pe planul al doilea.

N. Darby a constatat pe drept, că

... dacă te preocupi exclusiv de felul cum poți satisface nevoile păcătosului – oricât de reale ar fi ele și oricât aceasta ar revela dragostea lui Dumnezeu, și aceasta este totdeauna de preț pentru suflet -, se pune totuși o bază îngustă pentru creșterea spirituală. (*Letters of J. N. Darby*, vol. 3, pag. 445)

„Predica de trezire” și vestirea Evangheliei în general este caracterizată prin aceea că ele „satisfac nevoile păcătosului și revelează dragostea lui Dumnezeu”. Vestea bună este prezentată ca „ieșire în caz de pericol din iad” sau ca ceva care oferă „împlinirea vieții”, în loc ca mai degrabă Dumnezeu să fie glorificat pe deplin. Frații noștri preaiubiți și scumpi din generația trecută au văzut decăderea în caracterul vestirii Evangheliei (în mod deosebit în creștinismul evanghelic) și au scris atenționări în privința aceasta. Vom face bine să ținem seama de aceste cuvinte, cum ar fi:

Eu cred că Persoana Domnului a pierdut locul de onoare – cel puțin în predica de trezire spirituală -, pe care El ar trebui să-l aibă, și aceasta face ca predica, cu toate că fără îndoială ea este deseori binecuvântată, să aibă lipsuri mari. Mântuirea prin dragostea lui Dumnezeu față de păcătoși – desigur un adevăr binecuvântat – este predicată mai mult decât Hristos. (J. N. Darby în *The Bible Treasury*, vol. 11, pag. 93)

... „să mergi în cer” – o expresie în neconcordanță cu Scriptura – a înlocuit în gândurile evanghelice venirea Domnului și învierea. (J. N. Darby în *The Bible Treasury*, vol. 11,

pag. 93)

Pentru ca nimeni să nu mă înțeleagă greșit, vreau să spun încă o dată clar, că eu nu pledez să se renunțe la predica despre ce are nevoie omul, despre mijloacele de mântuire al lui Dumnezeu, despre pocăință, și așa mai departe. Evanghelia lui Pavel include toate aceste lucruri, dar ea nu se oprește aici. Aceasta este exprimat foarte clar în cele ce urmează:

Cine știe că el a fost salvat pentru cer, acela predică siguranță. Cine știe că harul lui Dumnezeu i-a iertat păcatele, acela predică iertarea. Cine se bucură de pace, predică pacea. Și cine știe că Hristos locuiește prin credință în inima lui – Hristos, așa cum este El, Hristos, nădejdea slavei -, predică siguranță, iertare, pace, dar toate marcate de cunoașterea personală a lui Hristos. Ce este mic nu include ce este mare, dar ce este mare include ce este mic. (H. F. Witherby în *Fodd for the Flock*, vol. 2, pag. 100-101)

Astfel vrem să ne încurajăm inimile, să învățăm să prețuim mai mult pe Hristos! Vrem să-L rugăm, ca El să ne facă capabili să facem cunoscut Persoana Sa, lucrarea Sa, slava Sa și gloriificarea lui Dumnezeu și harul. Nu vrem să facem nimic care în vreun fel oarecare să împiedice să strălucească „lumina Evangheliei slavei lui Hristos”.

Tradus de la: [Das Evangelium des Paulus \(6\)](#)

Titlul original: *Paul's Gospel: The Gospel of the Glory and Grace*

Present Truth Publishers, 1972

Traducere: Ion Simionescu